

Sag T-204/03

Haladjian Frères SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Konkurrence — artikel 81 EF — artikel 82 EF — salg af reservedele —
parallelimport — klage — afvisning af klage«

Rettens dom (Første Afdeling) af 27. september 2006 II - 3783

Sammendrag af dom

1. *Konkurrence — administrativ procedure — undersøgelse af klager*
(Rådets forordning nr. 17; Kommissionens forordning nr. 2842/98)
2. *Konkurrence — administrativ procedure — undersøgelse af klager — Kommissionens forpligtelser*
(Art. 81 EF og 82 EF)
3. *Annulationsøgsmål — kommissionsbeslutning, der kræver en kompliceret økonomisk vurdering*
(Art. 81 EF, 82 EF og 230 EF)

4. *Konkurrence — aftaler — aftaler mellem virksomheder — påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne — kriterier*
(Art. 81, stk. 1, EF)
5. *Konkurrence — administrativ procedure — undersøgelse af klager — urimelig lang sagsbehandlingstid*
(Art. 81 EF og 82 EF)
6. *Konkurrence — administrativ procedure — Kommissionens forpligtelser*
(Art. 81 EF og 82 EF)
7. *Institutionernes retsakter — begrundelse — forpligtelse — rækkevidde*
(Art. 81 EF, 82 EF og 253 EF)

1. Hverken forordning nr. 17 eller forordning nr. 2842/98 om høring af parter i visse procedurer efter EF-traktatens artikel [81 EF] og [82 EF] indeholder udtrykkelige bestemmelser om, hvorledes en klage skal behandles, og om, hvilke undersøgelsesforpligtelser der i givet fald påhviler Kommissionen under sagens behandling. Kommissionen er derfor ikke forpligtet til at indlede procedurer med henblik på at fastslå eventuelle overtrædelser af fællesskabsretten, og blandt de rettigheder, der i henhold til forordning nr. 17 og nr. 2842/98 tilkommer klagerne, består der ikke nogen ret til at opnå en endelig beslutning om, hvorvidt den påståede overtrædelse foreligger.

stens af en overtrædelse, som den ikke er forpligtet til at konstatere. Når en sådan undersøgelse alligevel foretages, er der desuden ingen bestemmelse i afledt ret, der giver klageren ret til at kræve, at Kommissionen fortsætter sagens behandling, indtil der er truffet en endelig beslutning om, hvorvidt den påståede overtrædelse foreligger. Kommissionens skønsbeføjelse i forbindelse med undersøgelsen af klager afhænger ikke af, om sagens behandling befinder sig på et mere eller mindre fremskredent stadium.

(jf. præmis 27 og 28)

Eftersom Kommissionen ikke er forpligtet til at udtale sig om, hvorvidt der foreligger en overtrædelse, kan den heller ikke være forpligtet til at gennemføre en undersøgelse, idet en sådan alene kan have til formål at indhente beviser for eksistensen eller den manglende eksis-

2. Efter en klage om tilsidesættelse af artikel 81 EF og 82 EF er Kommissionen ikke forpligtet til at indlede en sag for at

fastslå de påståede tilsidesættelser, men blot til omhyggeligt at undersøge de faktiske og retlige elementer, som klageren har bragt til dens kendskab med henblik på at vurdere, om disse elementer bevirker, at der er tale om en adfærd, der kan fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne. Når Kommissionen beslutter at foretage en undersøgelse af en klage, skal den, medmindre der foreligger ganske særlige grunde til at undlade det, foretage undersøgelsen med den fornødne omhu, alvor og grundighed, således at den kan foretage en vurdering med fuldt kendskab til de faktiske og retlige omstændigheder, som klageren har bragt til dens kundskab.

(jf. præmis 29 og 212)

3. Under et søgsmål om annullation af en beslutning fra Kommissionen, hvorved denne afviser klagen om tilsidesættelse af fællesskabsretlige konkurrenceregler, skal Retten efterprøve, om Kommissionen i den anfægtede beslutning har foretaget en korrekt undersøgelse af de faktiske og retlige omstændigheder, som blev forelagt den til bedømmelse under den administrative procedure. Domstolskontrollen af de af Kommissionens retsakter, der vedrører komplicerede økonomiske vurderinger, som det er tilfældet med påståede overtrædelser af artikel 81 EF og 82 EF, skal herved begrænses til en efterprøvelse af, om formforskrifterne er overholdt, om begrundelsen er tilstrækkelig, om de

faktiske omstændigheder er materielt rigtige, samt om der foreligger en åbenbar vildfarelse eller magtfordrejning.

(jf. præmis 30)

4. For at begrunde en anvendelse af konkurrencereglerne på en aftale vedrørende varer købt i USA med henblik på salg i Fællesskabet, skal denne aftale, på grundlag af en flerhed af retlige og faktiske omstændigheder, gøre det muligt med tilstrækkelig sandsynlighed at forudse, at den kan udøve en mere end ubetydelig indflydelse på konkurrencen i Fællesskabet og på samhandelen mellem medlemsstater. Alene den omstændighed, at en adfærd afføder visse virkninger, uanset hvilke, på Fællesskabets økonomi, udgør ikke i sig selv en tilstrækkelig tæt forbindelse til at begrunde, at fællesskabsretten finder anvendelse. For at dette er tilfældet, skal denne påvirkning være væsentlig, dvs. mærkbar og ikke ubetydelig.
5. En eventuel urimelig lang tid for behandlingen af en klage om overtrædelse af de fællesskabsretlige konkurren-

(jf. præmis 167)

ceregler kan principielt ikke påvirke selve indholdet af den endelige beslutning, som Kommissionen træffer. Medmindre der foreligger særlige omstændigheder, ændrer længden af denne periode nemlig ikke ved de elementer i sagens realitet, som godtgør — eller afkræfter — at konkurrencereglerne er tilsidesat, eller som begrunder, at Kommissionen unnlader at iværksætte en undersøgelse. Varigheden af en klages undersøgelse er således i princippet ikke til skade for klageren, når klagen afvises.

(jf. præmis 193)

6. Kommissionens overholdelse af en rimelig frist, når den træffer afgørelser i forbindelse med administrative procedurer inden for konkurrencepolitikken, udgør en anvendelse om princippet om god forvaltningsskik. Det må vurderes ud fra hver enkelt sag, om varigheden af en sådan administrativ procedure kan

anses for rimelig, navnlig henset til den sammenhæng, hvori sagen indgår, de forskellige led i den administrative procedure, som Kommissionen skal følge, sagens kompleksitet og dens betydning for de involverede parter.

(jf. præmis 195)

7. Kommissionen er ikke forpligtet til i begrundelsen for de beslutninger, den træffer for at sikre anvendelsen af konkurrencereglerne, at tage stilling til alle de argumenter, som de berørte parter har gjort gældende til støtte for deres anmodning. Det er tilstrækkeligt, at Kommissionen redegør for de faktiske og retlige betragtninger, der har været af væsentlig betydning for beslutningen.

(jf. præmis 199)